

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 glđ. — kr.

„ pol leta 1 „ 60 „

„ četrť leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — **Rekopisi**
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Volitve novih okrajnih zastopov — Bezirks-
vertretungen — so razpisane.

C. k. namestnik štajerski je razpisal nove volitve za okrajne zastope. Priprave imajo do 1. oktobra povsod biti dokončane. Število zastopnikov za vsak okraj je že davno določeno od 24—42 mož. Volilni red je osnovan po liberalnih državnih naukih in načelih in torej kmetskemu prebivalstvu neugoden. Ustvarjene so 4 skupine, kojih vsaka jednako veliko zastopnikov voli, če ravno precej nejednako davka plačuje in jih torej nejednako velika svota okrajnih doklade zadeva, ki se na davke naračunajo. Štiri skupine so: 1) Veliki posestniki t. j. taki, ki plačujejo najmanj po 60 fl. zemljiščne in hišne dače brez vojne doklade; 2) mesta in trgi; 3) obrtniki in trgovci z največjim nadačenjem (torej zopet mestjani in tržani) in 4) kmetski posestniki z menjšo dačo od 60 fl. Ker je pa teh največ in ti ogromno večino davka v okraju plačujejo, zato zadevajo ravno najubožnejšo skupino okrajne doklade najbolj. Ni tedaj neopravičen izrek nekega kmeta: „v okrajnih zastopih gospodje komandirajo in zaukazujejo, kmetje pa plačujemo, da nam rebra pokajo; prej smo steze sami, večjidel po zimi, ko smo utegnili, navažali, sedaj vse v suhih denarjih plačujemo; le nekateri izvoljenci „šoterhazelni“ pobirajo drobtinice podajóče iz mize velemožnih gospodov v okrajnem odboru.“ Kmetje imajo le tam večino, kder se jim posreči velike posestnike potegniti na svojo stran, in kder večjih obrtnikov in trgovcev manjka. Kaj čuda tedaj, ako se vedno več glasov čuje, naj se sedanji okrajni zastopi zopet odpravijo.

Naša zamotana, s prevelikim številom, dežel-
nih in državnih, uradov in gosposk preprežena,
uprava se bo gotovo prej ali selej predrugačila.
O tem ni dvomiti. Toliko gosposk nam ni treba
in jih stalno plačevati ne moremo. Vendar sedaj
še do tega ni prišlo. Okrajni zastopi obstajajo in
treba je, da se volitve marljivo udeležimo. Tako
zabranimo vsaj nekoliko nadalješnje brezobzirno
pometanje z okrajnimi potroški in dokladami. Pri

naš na Slovenskem imamo še nemškutarstvo iztre-
biti ali vsaj oslabiti, kder se je ugneznilo. Spra-
vimo tedaj okrajne zastope v narodne roke! Kder
to ni mogoče, pa izvolimo vsaj toliko narodnjakov,
da bodo kos nemškutarjem v okrajnem zastopu na
prste gledati!

Najprvje nam je paziti na imenik velikih
posestnikov. Celih 14 dni je pri dotičnem c. k.
glavarstvu slehernemu na ogled razpoložen. Naj
se pregleda! Tudi se naj takoj pritožba vloží, če
je treba vpisati, ki je neopravičeno bil izpuščen,
ali izbrisati, ki je neopravičeno vpisan. Jednako
paziti je treba v 4. skupini, pri kmetskih ljudeh.
Ti volijo tudi v okrajni zastop po volilnih moževih.
Prvi volilni mož vsake srenje je župan, drugi pa
1 od odbornikov izvoljeni srenječan. Srenje, ki imajo
več kakor 1000 prebivalcev, volijo 2 volilna moža,
one ki štejejo nad 2000 duš pa 3 itd. Močno sve-
tovati je, da se izberejo povsod značajni, narodni
možje. Ti se bodo lahko porazumili z župani in
vsi skupaj potem izvolili jednoglasno v okrajni
zastop može, kakoršnih jihov z dačami in bremení
preobloženi stan, naš mili slovenski dom, najbolj
potrebuje. Nemškutarških šlev, brez značajnih peto-
lizcev naj ne volijo nikder na slovenskem Štajer-
skem!

Novi naši ministri.

Vse politične novine so svojim bralcem ob-
javile nekaj životopisnih črtic o novih ministrih.
„Slov. Gosp.“ neče v tej reči zaostati in objavi
sledéče.

Grof Edvard Taaffe, novi ministerski pred-
sednik, je rodil se dné 24. februarja 1833. L. 1857.
je stopil v državno službo, 4 leta pozneje postal
svetovalec deželne vlade in vodja okrožnega urada
v Pragi. Meseca aprila 1863. je bil deželni pred-
sednik na Solnogradskem. Istega leta meseca marca
ob nagodbi z Magjari je prevzel Taaffe vodstvo
ministerstva notranjih stvari. Dne 23. junija 1857.
je bil imenovan za namestnika ministerskega pr-
vosednika. Pozneje, 30. decembra istega leta je

prevzel v „bürger“-ministerstvu posel ministra za deželno obrambo in javno varnost. Ob enem je dobil za svoje zasluge veliki križ Leopoldovega reda. L. 1869. dné 17. aprila je postal Taafe definitivni ministerski predsednik. V Potockijevem ministerstvu, je sprejel dné 12. aprila 1870. posel ministra za notranje. Meseca novembra istega leta, ko je ministerstvo Potocki odstopilo, je cesar imenoval grofa Taafeja za deželnega namestnika v Inšpruku. Dne 16. februarja letošnjega leta je zopet cesar pozval Taafeja v Stremajerovo ministerstvo kot ministra notranjih stvari. Dr. Alojzij Pražak je bil rojen dné 21. februarja l. 1820 v moravskih Gradiščah, študiral v Olomucu in bil ondi tudi doktorjem premoviran. 1848 l. je bil voljen v moravski deželni zbor. L. 1861 ga je poslal deželni zbor moravski v državni zbor, kjer je ostal do leta 1863. Ko so se uvedle direktne državne volitve, je vstopil Pražak zopet v državni zbor. Dr. Florijan Ziemialkowski se je rodil dné 27. decembra 1817. v Berčovici na Gališkem. L. 1848 ga je poslalo mesto Lvov v avstrijski „reichstag“, leta 1861 pa je bil voljen v gališki deželni zbor in 5 let pozneje zopet za deželnega poslanca. Deželni zbor gališki ga je poslal dné 2. marca 1867 v državni zbor, a kmetske občine gališke so si ga izbrale za svojega zastopnika v deželnem odboru. Meseca majnika istega leta je bil imenovan za drugega podpredsednika v državnem zboru. Dne 31. majnika 1873. je vstopil v Auerspergovo ministerstvo kot minister brez področja. Karel pl. Korb-Weidenheim ml. je rojen dné 7. aprila 1836, in se je posvetil sprva vojaškemu stanu, a l. 1864 popolnoma kmetijstvu. L. 1867. ga je volilo česko veliko posestvo v deželni zbor in ta ga je poslal v državni zbor, kjer je ostal do l. 1878.

Julij baron Horst, generalmajor, je stopil prvokrat v javnost l. 1868, ko je kot sestavitelj zdanjega brambenega zakona zastopal kot vladni zastopnik zraven grofa Taafeja brambeni zakon v državnem zboru. Pozneje je bil tudi zastopnik v delegacijah. Leta 1873 ga je poslalo zgorenje-avstrijsko veliko posestvo v državni zbor. Julij grof Falkenhayn se je rodil dne 20. februarja 1828. On je bil večkrat poslanec v zgorenje-avstrijskem deželnem zboru. Grof Falkenhayn se je večkrat bavil z državnimi finančnimi vprašanji. L. 1874 je izdal knjigo, v katerej je dokazal, da bi se dalo v državi mnogo prištediti, ako bi bila ona urejena federalistično. Grof Falkenhayn nij bil nikdar prijatelj dozdanjega sistema. Emil vitez Chertek je rojen Kranjec, služil je početo v upravnih uradih na Hrvatskem in v Vojnej granici. Kakor se trdi, je on v finančnih stvaréh vešč. Zato je bil tudi poklican v finančno ministerstvo v oddelek za direktne davke. L. 1874 je bil sekcijski svetovalec, a pred kratkim je bil imenovan za pravega sekcijskega predsednika. Dr. Karel Stremayr je postal dné 2. februarja

1870 minister za nauk in bogočastje. On je bil minister pod Potockijem, Auerspergom in je zopet zdaj pod grofom Taafejem. Njega želimo se sedaj najbolj znebiti.

Gospodarske stvari.

Naša goveja živina.

(Iz ljutomerskega okraja.)

II. Ako smo že izvedili tele in ga krmili tako dolgo, da je postala iz njega krava ali bik, bode naša skrb, da ga vzdržimo v takšnem stanu, da bi imeli iz njega hasek. Kakšna krava pa bode najboljša za kmeta? Ta, koja je za mleko in meso; ona mora imeti toraj za našo domačo porabo obe lastnosti; samo za tiste kmete, ki so blizu večih mest, imajo prave mlekarice več vrednost, ker se mleko od njih precej spravi v denar. Mleka pa mesa ne moremo preveč zahtevati od krave, katerej polagamo samo le slamo, in sicer prav dolgo. Res žalostno je videti živinče spomladi, ako ga pusti po dolgem zimskem zaporu na čvrsti zrak. Rebra in kosti se mu dajo od daleč prešteti; sem ter tje se vidi še dolga dlaka, ki stoji kvišku, kakor ščetine, v njej pa mrgoli vse od nesnage in od uši, pa tudi ni drugače mogoče pri slami in slabi postrežbi.

Če pogledamo živinče jeseni, vidimo, da ima še zadovolj mesa, je popolnoma zdravo, to pa zapazimo na vsaki živali, n. pr. zajcu, jazbecu, miših itd. Vsaka žival namreč postane jeseni debela, kakor da bi znala, da bodo za njo prišli po zimi takšni časi, kjer ne bode imela hrane in bode morala živeti od svojega špeha in od svojega mesa. Tako je tudi pri naši goveji živini. Živina pride potem na zimo v temno ječo, ki jej pravijo hlev, tam dobi za klajo slame, ržene, tisto mora jesti, naj če, ali ne. Kaj od take krave hočemo imeti spomladi, mleko ali meso? Niti koža ni veliko vredna! Ako pa pride takšno živinče iz temnega hleva vun, pade na tla in ne more več na noge. To se je menda zgodilo marsikateremu posestniku letošnjega leta spomladi, zgubil je živinče, ki je imelo jeseni vendar nekaj vrednosti. Marsikteri se bode čudil in ne bode veroval, ako mu strokovnjak reče, da je njegovo živinče poginulo od lakote. Slama posebno ržena je najslabejša krma za živino. Ako pa gospodar nima druge klaje za njo in mora jej slamo polagati, naj jo vendar tako pripravi, da jo zamore živinski želodec prebaviti. Najboljša slama za krmo je ječmenova, vse druge vrste imajo menjšo hranilno vrednost. Vsak pameten gospodar pa vendar jo ne bode samo polagal, ampak pripravil krmo iz slame na sledeči način: ržena, ječmena, pšenična, ovsena, prosena slama se zmeša vkup, k temu pride še nekaj sena, detelje, grahorja; to vse se naj na drobno zreže in tako se polaga živini. S tem smo dosegli dvojno: prvič ne razmečemo preveč krme, in dru-